خبرخوان

تجربه ۲۳ روز هوای آلوده در تیرماه

ایسنا: بر اساس اطلاعات شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، طی تیرماه سال جاری کیفیت هوای تهران ۲۳ روز در شرایط آلوده بود که طی دو روز در وضعیت خطرناک قرار گرفت. بر اساس اطلاعات شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، طی تیرماه سال جاری تهران هشت روز هوای قابل قبول، ۱۷ روز هوای ناسالم برای گروه‌های حساس، سه روز هوای ناسالم برای همه، یک روز هوای بسیار ناسالم و دو روز هوای خطرناک را به خود دید. آلاینده شاخص هوا طی این ماه ذرات معلق کوچک‌تر از ۲.۵ میکرون بود که ۱۹ روز هوای پایتخت را آلوده کرد. البته ازن نیز ۱۴ روز و ذرات معلق کوچک‌تر از ۱۰ میکرون ۱۲ روز فراتر از شرایط قابل قبول رفت. ۱۶ تیرماه آلوده‌ترین هوای تهران در سال جاری تنفس شد، به گونه‌ای که شاخص کیفیت هوا به عدد ۳۱۸ رسید و در شرایط خطرناک قرار گرفت. بیشینه آلودگی هوای تهران طی تیرماه سال گذشته، ۱۵ تیرماه ثبت شد که در این روز غلظت آلاینده اُزن به ۱۳۷ رسید.

پایتخت‌نشینان طی چهار روز از تیرماه ۱۴۰۳ هم‌زمان دو آلاینده را فراتر از میزان مجاز تنفس کردند، به گونه‌ای که طی ۱۰ تیرماه ذرات معلق کوچک‌تر از ۲.۵ میکرون و ذرات معلق کوچک‌تر از ۱۰ میکرون و در روزهای ۱۴، ۱۵ و ۱۶ تیرماه آلاینده‌های ازن و ذرات معلق کوچک‌تر از ۲.۵ میکرون در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس قرار گرفتند. در تیرماه سال ۱۴۰۲ هوای تهران ۱۲ روز قابل قبول و ۱۸ روز ناسالم برای گروه‌های حساس و یک روز ناسالم برای همه بود. ذرات معلق کمتر از ۲.۵ میکرون، ازن و ذرات معلق کمتر از ۱۰ میکرون به ترتیب شاخص‌ترین آلاینده‌های هوای پایتخت بودند. آلوده‌ترین هوای پایتخت طی این ماه اول تیرماه به ثبت رسید و آلاینده ازن با رسیدن به عدد ۱۵۴ در شرایط ناسالم برای همه قرار گرفت.

سال ۱۴۰۱ تهرانی‌ها هوای نامطلوب‌تری را تجربه کرده بودند، به گونه‌ای که میانگین کیفیت هوا دو روز در شرایط قابل قبول، ۲۵ روز در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس و سه روز در شرایط ناسالم برای همه بود. آلاینده شاخص هوای تیرماه سال ۱۴۰۱ ذرات معلق کمتر از ۲.۵ میکرون بود و هوای تهران ۲۰ روز با این آلاینده شاخص آلودگی هوا را تجربه کرد. ۱۶ روز آلاینده ازن و هفت روز ذرات معلق کمتر از ۱۰ میکرون هوای تهران را آلوده کرد و در برخی روزها بیش از یک آلاینده فراتر از حد مجاز قرار گرفتند. کیفیت هوای تهران طی تیرماه ۱۴۰۰، ۱۷ روز در شرایط قابل قبول، ۱۳ روز در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس و یک روز در شرایط ناسالم برای همه گروه‌ها قرار داشت و در این میان آلاینده «ازن» ۱۰ روز و آلاینده ذرات معلق کمتر از ۲.۵ میکرون نیز چهار روز هوای تهران را آلوده کردند.

آمار شرکت کنترل کیفیت هوای تهران نشان می‌دهد تیرماه سال ۹۹ هوای تهران ۱۱ روز در شرایط قابل قبول، ۱۹ روز در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس و یک روز در شرایط ناسالم برای همه گروه‌ها قرار داشت که آلاینده ازن ۱۹ روز و ذرات معلق کمتر از ۲.۵ میکرون یک روز هوای پایتخت را آلوده کرده بودند. کیفیت هوای پایتخت طی تیرماه ۹۸، ۱۸ روز قابل قبول، ۱۲ روز ناسالم برای گروه‌های حساس و یک روز ناسالم برای همه گروه‌ها گزارش شد و ازن تنها آلاینده‌ای بود که در این یک ماه هوای پایتخت را آلوده کرد.

۳ سال برای نوسازی کامل برخی ساختمان‌های آسیب‌دیده از جنگ

مهر: یک عضو شورای شهر تهران با اشاره به اینکه بازسازی خانه‌های آسیب‌دیده از جنگ در تهران بر عهده شهرداری است، گفت: «نوسازی کامل برخی از ساختمان‌ها دو تا سه سال زمان می‌برد». سوده نجفی گفت: «بازسازی واحدها یا ساختمان‌های تخریب‌شده در جنگ تحمیلی ۱۲روزه، که در هیئت دولت به تصویب رسید، در استان‌های دیگر برعهده استانداران قرار گرفته است اما این مسئولیت در شهر تهران به شهرداری تهران واگذار شده است».

او با تأکید بر اینکه ساختمان‌هایی که دچار آسیب جزئی مانند شکستن شیشه شده‌اند، کار بازسازی‌شان در حال انجام است، ادامه داد: «ساختمان‌هایی که نیاز به مقاوم‌سازی دارند، مقاوم‌سازی‌شان احتمالا یک تا دو ماه زمان نیاز دارد و آنهایی که نیازمند نوسازی کامل هستند، ممکن است فرایند تخریب و بازسازی‌شان دو تا سه سال به طول بینجامد». این عضو شورای شهر تهران در ادامه گفت: «شهرداری تهران در حال حاضر در مرحله جمع‌آوری آمار قرار دارد و هنوز آمار دقیقی در اختیار شورای شهر قرار نگرفته است و شهردار تهران در مصاحبه اخیر خود این عدد را تا هشت هزار واحد تخمین زدند و در حال حاضر رقم دقیق مشخص نیست».

ثبت ۱۴۰۰۰ بیمار هموفیلی در کشور

ایسنا: رئیس مرکز مدیریت پیوند و درمان بیماری‌های وزارت بهداشت درباره ارائه خدمات به بیماران مبتلا به هموفیلی توضیحاتی ارائه داد. ناصر ملک‌پور، درباره تعداد مبتلایان به هموفیلی در کشور گفت: «بررسی آمار و ارقام سامانه هموفیلی در کشور بیانگر این است که حدود ۱۴ هزار بیمار مبتلا به هموفیلی در کشور حضور دارند که از این میان ۵۵۰۰ مورد هموفیلی کمبود فاکتور هشت، ۱۸۹۲ مورد فون ویلبراند، ۱۲۰۰ مورد هموفیلی کمبود فاکتور ۹ و سایر اختلالات خون‌ریزی‌دهنده هستند. اگرچه ۱۴ هزار بیمار هموفیلی در سامانه وزارت بهداشت ثبت شده‌اند، اما این احتمال وجود دارد که تعداد این افراد بیشتر باشد».

او درباره ارائه خدمات به بیماران هموفیلی در کشور افزود: «۱۲ هزار نفر از بیماران هموفیلی به صورت مستمر و پیوسته خدمات مورد نیاز را دریافت می‌کنند و خدمات وزارت بهداشت برای دو هزار بیمار دیگر در شرایط خاص ارائه می‌شود. خدمات درمانی بیماران هموفیلی به صورت رایگان در اختیار آنها قرار می‌گیرد». رئیس مرکز مدیریت پیوند و درمان بیماری‌های وزارت بهداشت با بیان اینکه مراکز ارائه‌دهنده خدمات به بیماران هموفیلی به دو دسته تقسیم می‌شوند، ادامه داد: «برخی مراکز درمانی، خدمات پنج‌گانه بیماران هموفیلی را پوشش می‌دهند و برخی مراکز درمانی نیز خدمات جراحی را برای بیماران هموفیلی ارائه می‌دهند. بیماران مبتلا به هموفیلی با مشکلات زانو مواجه می‌شوند و به همین دلیل پروتز برای درمان این گروه از بیماران اهمیت دارد.

بیمه‌های پایه، بخشی از هزینه‌های پروتز بیماران هموفیلی را پرداخت می‌کنند و صندوق حمایت از بیماری‌های خاص و صعب‌العلاج نیز مابقی هزینه‌ها را تحت پوشش قرار می‌دهد». ملک‌پور با بیان اینکه «غربالگری» نقشی مهم و ضروری در پیشگیری از این بیماری دارد، توضیح داد: «ژنتیک نقش ۷۰درصدی در ابتلا به بیماری هموفیلی دارد. با توجه به نقش وراثت در ابتلا به بیماری هموفیلی با غربالگری می‌توان از ابتلای بیشتر به این بیماری جلوگیری کرد. خوشبختانه آزمایش‌های غربالگری نیز مشمول پوشش کامل بیمه‌های پایه می‌شود و آزمایش‌های غربالگری این بیماری رایگان است».

عکس‌ها: سپند تاکی، شرق

گزارش «شرق» از چهلمین روزی که اولین ساختمان مسکونی مورد حمله اسرائیل، ۱۶ نفر از ساکنانش را از دست داد؛ جنگ‌زده‌ها می‌گویند بخش زیادی از اموال‌شان به سرقت رفته است

چهلم «اساتید سرو»

مدیر مجتمع می‌گوید پذیرش در این ساختمان شرایط خاصی داشت و برای هر متقاضی مصاحبه گرفته می‌شد

مریم لطفی

۴۰ روز از صبحی می‌گذرد که موشک‌های سهمگین، مجتمع اساتید سعادت‌آباد را لرزاندند و چندین زندگی را در دل خود دفن کردند. اکنون، ساختمان میان داربست‌ها و صدای خسته کارگران، هنوز نفس می‌کشد؛ اما پشت دیوارهای فرو ریخته، حکایت‌هایی از رنج، انتظار و مقاومت نهفته است. مدیر ساختمان و بازماندگان، از ترس لحظه انفجار، سختی‌های بازسازی و کندی حمایت‌ها سخن می‌گویند؛ از شبی که مرگ به طبقات بالا رسید و زندگی یک کشور را برای همیشه تغییر داد. مجتمع اساتید سرو اولین منطقه مسکونی بود که بامداد جمعه ۲۳ خرداد مورد هدف حملات موشک‌باران قرار گرفت و ۱۶ نفر را قربانی کرد. محمدمهدی طهرانچی، خانم قراویری، محمد بیگلری، فریبا کیوانی، بهنام قاسمیان، زهره رسولی، رایان قاسمیان، احسان اشراقی، باران اشراقی، زهرا شمس‌بخش، علی‌اکبر امامی، هانیه نادری و ۴ نفر هم گمنام، از جان‌باختگان این موشک‌باران بودند. فردا سوم مردادماه، چهلم آنها و خیلی‌های دیگری است که در موشک‌باران اسرائیل جان‌شان را از دست دادند و شهید نام‌گذاری شدند.

ساعت از ۱۲ ظهر گذشته، هنوز صدای بی‌وقفه کارگرانی که شیشه‌ها را جا می‌زنند و داربست‌ها را پایین می‌کشند، سکوت ساختمان را شکسته است. ۴۰ روز گذشته، اما ساختمان اساتید سعادت‌آباد همچنان زیر سایه شبی ایستاده که یکی از سنگین‌ترین حملات موشکی اسرائیل آن را لرزاند. پیش از موشک‌ها، ساختمان اساتید فقط چهاردیواری‌ای در سعادت‌آباد نبود؛ زندگی در آن جریان داشت؛ زندگی آدم‌هایی که بیشترشان از دل دانشگاه آمده بودند، اما همه‌شان، پیش از هر عنوان و شغلی، جان بودند، انسان بودند.

امیر قاری، مدیر ساختمان، این روزها را به چشم دیده و به گوش شنیده، بیشتر از آنچه تصورش را می‌کرد. خسته است، اما روی خوشی دارد. چند تماس تلفنی، چند دستور اجرائی برای هماهنگی کارهای ساختمان و بعد رشته حرف را می‌گیرد. از روزی که سکوت ساختمان شکسته شد.

ساختمان مجتمع اساتید سرو در سعادت‌آباد، براساس آنچه «امیر قاری» می‌گوید مجموعه‌ای مختص قشر دانشگاهی کشور بود: «تمام کسانی که در این مجموعه ساکن بودند، از استادان دانشگاه بودند. اگر هم موردی خارج از این جمع بود، حتما فرد دارای تحصیلات عالی و تأییدشده بود. پذیرش در این ساختمان شرایط خاصی داشت و ما برای هر متقاضی مصاحبه می‌گرفتیم».

او توضیح می‌دهد که فرایند سکونت در این مجتمع، اتفاقی یا صرفا براساس روابط نبود. اگر فردی متقاضی سکونت بود، حتما باید توسط یکی از ساکنان معرفی و تأیید می‌شد: «بر فرض اگر کسی می‌خواست برای خواهر همسرش آپارتمانی بگیرد، باید تأییدیه‌ای از آن فرد دریافت می‌کردیم که این همسایه جدید از نظر شخصیتی، مالی، پرداخت به‌موقع شارژ و سبک زندگی مورد تأیید است. بعد از آن، قرارداد بسته می‌شد».

در میان ساکنان، چهره‌های شناخته‌شده‌ای همچون محمدمهدی طهرانچی، رئیس دانشگاه آزاد، نیز دیده می‌شدند؛ همان کسی که هدف اصلی حمله به این ساختمان بود. در همان موشک‌باران شهید شد. مجتمع اساتید در سعادت‌آباد شامل چهار بلوک مسکونی A، B، C و D است و در مجموع حدود ۴۰۰ خانوار در آن سکونت دارند. هر برج حدودا ۹۶ واحد دارد که عمدتا متعلق به اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های مختلف است.

به گفته قاری، در جریان این حادثه، از مجموع ۹۶ واحد مسکونی، طبقات هشت تا سه به‌طور کامل تخریب شد. شدت انفجار به حدی بود که بعضی واحدها دیگر عملا وجود خارجی ندارند. بااین‌حال، بخشی از ساختمان که در قالب برج C1 شناخته می‌شود، پس از تلاش‌های شبانه‌روزی و پیگیری‌های وزارت علوم و نهادهای ذی‌ربط، تا حد زیادی به وضعیت عادی بازگشته است.

بازسازی یکی از برج‌ها

قاری از روند بازسازی ساختمان C1 سخن می‌گوید؛ ساختمانی که اکنون به گفته او، تقریبا به شرایط عادی بازگشته است: «زیرساخت‌های اصلی شامل گاز، برق، آسانسور و سیستم خنک‌کننده به طور کامل راه‌اندازی شده‌اند و بیش از ۹۵ درصد ساکنان به واحدهای خود بازگشته‌اند». او ادامه می‌دهد: «اولین گام ما وصل‌کردن گاز و راه‌اندازی چیلرها بود؛ چون می‌دانستیم بدون آن امکان بازگشت و اسکان مجدد فراهم نمی‌شود». او با اشاره به سرعت عمل در بازسازی برج C1 می‌گوید: «برج C1، از همه نظر راه‌اندازی شده است؛ مشکلاتی مثل شیشه‌های شکسته، پرده‌ها، فریم‌ها، گچ‌کاری و نقاشی انجام شده است. تقریبا ۹۵ درصد از ساکنان دوباره به واحدهای‌شان برگشته‌اند. اولین اقدامی که با کمک وزارت علوم و برخی دانشگاه‌ها انجام دادیم، وصل‌کردن گاز و راه‌اندازی سیستم خنک‌کننده بود. چیلرها راه افتادند، آسانسورها مجددا فعال شدند، برق کامل به طبقات برگشت. گاز پخت‌وپز هم در مرحله تست است و تا پنجشنبه آماده بهره‌برداری خواهد شد».

درحالی‌که عملیات بازسازی در برج C1 تقریبا به سرانجام رسیده، برج C2 همچنان در مراحل ابتدایی نوسازی قرار دارد. به گفته قاری، از چهارشنبه هفته گذشته، با معرفی پیمانکار از سوی شهرداری، روند ایمن‌سازی، شمع‌بندی و اقدامات اولیه آغاز شده است. براساس ارزیابی‌های فنی، طبقات اول تا هشتم این برج باید به طور کامل تخلیه شوند؛ چراکه با وجود ظاهر سالم بنا، بررسی‌های مهندسی نشان می‌دهد تأسیسات اصلی شامل سیستم برق، گاز، آب و ساختار سازه‌ای باید به صورت دقیق بازبینی و نوسازی شود. قاری تأکید می‌کند: «نمی‌خواهیم بعدها مشکلی برای ساکنان پیش بیاید».

اسکان در هتل و پرداخت ودیعه به مالکان

در حال حاضر، بخش درخورتوجهی از ساکنان هنوز به طور کامل اسباب‌کشی نکرده‌اند. او می‌گوید حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد وسایل از واحدها منتقل شده و برای تسهیل جابه‌جایی، فضایی در پارکینگ ساختمان در اختیار خانواده‌ها قرار گرفته است. شهرداری نیز امکاناتی را فراهم کرده؛ ازجمله اسکان مستأجران در هتل‌ها و پرداخت ودیعه یک‌ونیم میلیارد تومانی به مالکان همراه با اجاره ماهانه ۳۰ میلیون تومان. فرایند پرداخت‌ها آغاز شده و برخی از ساکنان، چک‌های اولیه را دریافت کرده‌اند. بااین‌حال، سرعت یافتن محل اقامت جدید تعیین‌کننده تداوم روند بازسازی است؛ چراکه انعقاد قراردادهای جدید با مالکان، منوط به تخلیه کامل واحدهاست و هرگونه تأخیر می‌تواند پروژه را متوقف کند. به گفته قاری، تا پایان سال عملیات بازسازی تمام می‌شود.

زندگی در میان بازسازی و امید

کمک‌هزینه‌ای که قرار بود به خانواده‌ها تعلق بگیرد، عددی در حدود ۲۵۰ میلیون تومان بود. رقم بالایی نیست، اما همچنان بسیاری از آسیب‌دیدگان موفق به دریافت آن نشده‌اند.

امیر قاری دقیق‌تر می‌گوید: «۹۶ واحد داریم که از طبقه نهم تا سوم به‌شدت آسیب دیده‌اند. طبقه چهارم تقریبا ۱۳۵ متر مساحت دارد و واحدها تیپ‌بندی شده‌اند؛ ۱۱۴ متر، ۱۳۵ متر و ۱۴۴ متر. وقتی خبر ترکیدن گاز رسید، اصلا باور نمی‌کردم چنین اتفاقی بیفتد».

به‌تازگی اما روند آواربرداری آغاز شده؛ «از چهارشنبه گذشته تیم‌های تخصصی آمده‌اند و کارگاه‌های خود را تجهیز کرده‌اند. ما باید همراه‌شان باشیم و واحدها را تخلیه کنیم تا بتوانند کارشان را ادامه دهند».

روایتی از باران ۱۱ساله؛ از قربانیان «سرو»

امیر قاری، مدیر ساختمان، در توصیف چشم‌انداز آینده «برج اساتید» بر ضرورت دقت در انتخاب ساکنان تأکید می‌کند و می‌گوید: «از این پس هم هر فردی که متقاضی سکونت در ساختمان باشد، باید پیش از ورود مورد بررسی قرار گیرد؛ اینکه آیا فرد شناخته‌شده‌ای در سطح ملی است یا جایگاهی مهم در گذشته داشته، بی‌تردید بی‌تأثیر نخواهد بود».

امیر قاری، درحالی‌که لحظه‌ای مکث می‌کند، از رنجی می‌گوید که در جانش ته‌نشین شده است: «خیلی‌ها ناراحت‌اند؛ عزیزانی که بی‌گناه بودند و در این اتفاقات تلخ، خانواده‌شان را از دست دادند». صدایش آرام اما دردمند می‌شود وقتی به یاد دختری به نام «باران اشراقی» می‌افتد. دختربچه‌ای ۱۱ساله که قربانی یکی از سهمگین‌ترین صحنه‌های این حادثه بود: «باران دختر بسیار خوبی بود. همیشه لباس صورتی می‌پوشید. اسمش را گذاشته بودم صورتی. انگار نوه‌ام بود. باران از بالا پرت شده بود پایین. پدرش هم زیر آوار جان داد. خیلی صحنه عجیبی بود». انگار حتی در دل ویرانی، هنوز جایی برای زندگی و ادامه‌دادن هست.

زندگی زیر آوار؛ روایتی از شب حمله

در میانه آن شب بی‌پایان و سکوت شکسته‌شده، صدای انفجاری مهیب زندگی ساکنان برج اساتید را ناگهان تغییر داد. علیرضا رحمانیان، یکی از ساکنان این برج، روایت خود را چنین آغاز می‌کند: «من ساکن برج C2 بودم؛ واحد ما در طبقه هفتم قرار داشت و حدود شش ماه بود که در آن زندگی می‌کردیم». ساعت ۳:۲۷ بامداد بود که سکوت برج را صدای انفجاری مهیب شکست: «صدا شبیه ریزش هزار تن آهن بود، انفجاری بزرگ که فقط کسری از ثانیه ادامه داشت». لحظه اصابت، شیشه بالکن‌ها شکست و دیوار اتاق روبه‌روی آن ترک برداشت. بیشتر ساکنان، ازجمله رحمانیان، با فضایی تاریک همراه با دود غلیظ مواجه شدند: «دخترم از خواب پرید؛ سه بار صدا زدم تا پیدایش کنم. بعد بدون کفش و با تکیه بر نور موبایل، خودمان را به راهرو رساندیم. رحمانیان همراه همسر و دختر ۱۴ساله‌اش تلاش کردند به همسایه‌ها کمک کنند: «همان‌جا بود که فهمیدیم این یک حمله موشکی است؛ نه زلزله. ما خیلی نزدیک بودیم؛ یک طبقه با انفجار فاصله داشتیم».

تنها ۶ ماه از سکونت‌مان می‌گذشت

راه‌پله‌های ساختمان پر از شیشه، بتون و آوار بود، اما آنها مسیر خروج را پیدا کردند: «روی پله‌های طبقه پنج سر خوردم، با موبایل روشن راه را برای دخترم و همسرم روشن کردم. در نهایت به طبقه چهار رسیدیم و پس از طی مسیر، مقابل برج با آمبولانس مواجه شدیم. یک نفر دیگر هم که در طبقه سوم سوخته بود، همراهمان به بیمارستان منتقل شد». پس از حادثه، مراجعه به بیمارستان‌ها شرایطی دشوار داشت.

رحمانیان می‌گوید: «بیمارستان مطهری کوچک‌ترین امکاناتی نداشت؛ گاز و پانسمان نبود. باید کلی معطل می‌شدیم برای بیمه و... تازه حال‌مان هم چندان خوب نبود». در نهایت، با تأخیر به بیمارستان «خاتم» منتقل شدند.

خانه‌ای که فقط شش ماه بود آن را خریده بودند و دو هفته از بازسازی کامل آن گذشته بود، به طور کامل زیر آوار فرو ریخت: «همه وسایل خانه از بین رفته است. ساختمان‌های مجاور برج‌های یک تا هشت نیز دچار خسارت جدی شده‌اند. در و پنجره‌ها، هر چیزی که محکم به نظر می‌رسید، کنده شده‌اند. پنجره اتاق کنده شده بود، دیوار اتاق دخترم شکافته شده بود. آنیسا کنار همان پنجره می‌خوابید. فقط می‌توانم بگویم معجزه بود که دخترم هنوز کنار ماست». او هم از باران اشراقی یاد می‌کند؛ همان دختر «صورتی» که برای خیلی از ساکنان برج عزیز بود؛ «هر روز او را می‌دیدیم. خانواده اشراقی را هم می‌شناختیم؛ خانواده‌ای نجیب و شریف. مادر باران هم بسیار انسان متین و فهیمی است. از آن مادرهایی که وقتی در محوطه حضور داشت، خیال بقیه بابت بچه‌هایشان راحت بود».

اما درد تنها به ازدست‌دادن همسایگان محدود نمی‌شود؛ فضای روانی پس از حادثه هنوز بر خانواده رحمانیان سایه انداخته است: «آنیسا هنوز به خانه بمب‌خورده برنگشته. حتی وقتی من سمت ساختمان می‌روم، از من می‌خواهد چیزهایی از کمد یا میزش بیاورم. تازه چند روز پیش بود که فهمیدیم دیوار اتاقش از چهار طرف شکافته شده؛ شکاف‌هایی ۲۰ تا ۲۵ سانتی‌متری».

نمی‌دانم چطور زنده ماندیم

در حال حاضر، خانواده رحمانیان در میهمان‌سرای بانک پاسارگاد ساکن هستند. به گفته او برخی دیگر از همسایه‌ها، در هتل لاله و سایر مراکز اقامتی موقت مستقر شده‌اند. دانشگاه‌ها و شهرداری نیز برای اسکان موقت همکاری کرده‌اند: «ما با معالجه سریع و کمی تجهیزات، سعی کردیم زندگی‌مان را موقتا از نو بسازیم. باور کنید نگرانی‌ام برای خانه نیست؛ با اینکه با زحمت فراوان بازسازی‌اش کرده بودیم. چیزی که بیشتر از همه اذیتم می‌کند، نبودن همسایه‌هاست». او می‌گوید که برای آنها از سوی شهرداری یک‌میلیاردو ۸۰۰ میلیون تومان به عنوان ودیعه پرداخت شده با ماهانه ۳۰ میلیون تومان برای اجاره: «از ما تعهد محضری گرفتند و دیروز چک را به ما دادند. برای حدود ۲۰ یا ۳۰ نفر دیگر هم این روند طی شد». با این حال به این نکته هم اشاره می‌کند که حمایت‌های مالی برای تهیه وسایل زندگی بسیار کم است: «۲۵۰ میلیون تومان برای خرید ۱۷ قلم کالا برای کسی که تمام وسایل زندگی‌اش را از دست داده بسیار کم است».

ادامه در صفحه ۱۱

خبرهای روز

افزایش قیمت مواد مخدر در دوره جنگ

خبرآنلاین: یک پژوهشگر و تحلیلگر اعتیاد می‌گوید در دوره جنگ قیمت مواد مخدر افزایش داشت. سعید صفاتیان، درباره نوسانات قیمتی مواد مخدر و چالش‌های پیش‌روی مصرف‌کنندگان در دوران جنگ ۱۲روزه در کشور، توضیح می‌دهد: «در ایام جنگ، به‌ویژه در شهرهایی مثل تهران که در دفعات متعدد مورد حملات رژیم صهیونیستی و بمباران دشمن واقع می‌شد، شاهد افزایش قیمت انواع مواد مخدر بودیم. در بحبوحه جنگ اخیر برخی از فروشندگان مواد مخدر به دلیل وجود خطرات احتمالی ناشی از بمباران از محیط خارج شده بودند و در دسترس مصرف‌کنندگان نبودند؛ برخی هم به نوعی با این نگرش که اگر جنگ طولانی شود و موادی گیر خودشان نیاید حاضر به فروش مواد مخدر نبودند و آن را احتکار می‌کردند. در شهری چون تهران قیمت مواد مخدر در طول روزهای جنگ اخیر، ۱۰ درصد افزایش پیدا کرد و در بعضی شهرهای دیگر نیز حداقل پنج درصد گران‌تر شده بود و این روند تا یک هفته پس از جنگ هم ادامه داشت و به مرور به روال عادی خودش بازگشت». او ادامه می‌دهد: «در شهرهایی مثل شهرهای شمالی از جمله رامسر و... که جنگ‌زده نبودند، اتفاق خاصی درباره مواد مخدر، افزایش قیمت و کمبود و در دسترس نبودن آن رخ نداد». صفاتیان می‌گوید: «در شرایط سخت و اضطراری جنگ که بیشتر سازمان‌ها و نهادها با ارسال پیام به شهروندان نکات مهم و حیاتی را گوشزد می‌کردند، متأسفانه مسئولان مربوط به آسیب‌های اجتماعی و حوزه مبارزه با مواد مخدر پیامی را به بیماران معتاد ارسال نکردند». او ادامه می‌دهد: «ما در حال حاضر سه میلیون نفر مصرف‌کننده مواد مخدر داریم و با شرایطی که در جنگ ۱۲روزه اخیر پیش آمد اگر همسر و فرزند فرد معتاد به او می‌گفت که از ترس بمباران، از شهری مثل تهران خارج شده و به شمال بروند، در نتیجه فشار ناشی از جنگ و ترس از گیرنیاوردن مواد، تا مواد مخدر خود را تهیه نمی‌کرد، هرگز قبول نمی‌کرد و خوب، مسئولان حوزه کاهش آسیب باید این مسائل را به طور ویژه در شرایط جنگی به‌درستی مدیریت کنند اما متأسفانه پدافند غیرعامل مربوط به این مسئله در ایام جنگ فعال نبود».

ورود «شطرنج» به برنامه درسی مدارس

ایسنا: معاون تربیت‌بدنی و سلامت وزارت آموزش و پرورش درباره ورود رشته ورزشی شطرنج به برنامه درسی مدارس توضیحاتی داد: «متولی ورود این رشته ورزشی به برنامه درسی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی است. برای اجرای این برنامه در کشورمان نیاز به یک طرح جامع است و در صورت تأیید، این امر محقق خواهد شد». محمد جعفری توضیح داد: «طبق جلسه‌ای که بین رئیس فدراسیون شطرنج با رئیس فدراسیون ورزش دانش‌آموزی برگزار شد، یکی از مطالبات آنان این بود که رشته شطرنج به برنامه درسی مدارس وارد شود». او با بیان اینکه طبق تحقیقات حدود ۴۰ کشور جهان شطرنج را به عنوان واحد درسی در برنامه آموزشی خود دارند، افزود: «متولی ورود رشته ورزشی شطرنج به برنامه درسی، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی است؛ زیرا جدول برنامه درسی در وزارت آموزش و پرورش را دو تولیت شورای عالی و سازمان پژوهش تأیید و تعریف می‌کند». معاون تربیت‌بدنی و سلامت وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه درس تربیت بدنی در مدارس دو ساعت را به خود اختصاص داده است، ادامه داد: «بنابراین برای اجرای این برنامه (ورود شطرنج به برنامه درسی مدارس) در کشورمان نیاز به یک طرح جامع است، بنابراین گفته شده ابتدا پروپوزالی شامل اهمیت، ضرورت، بیان مسئله و... ارائه شود تا به استناد مطالب مطرح‌شده، نامه رسمی نوشته شود».